

Aleksis K - pääsiäisaika

Sinulle oli postia

Suomen postilaitos – tai mikä Postilla tai Risella se nykyisin onkaan – aikoo jälleen kehittää palveluaan, joten herra parahtakoon.

Aikaisemmin palvelua on kehitetty muun muassa sillä tavalla, ettei postia kanneta enää perille saakka, vaan jätetään jonnekin kodin ja postitoimiston välimaastossa olevaan laatikkoon. Muutamia vuosia sitten taidettiin tälläkin palstalla kirjoittaa muka suurena vitsinä, että kohta asiakkaat saavat itse käydä hakemassa kirjeensä ja korttinsa postitoimistosta. Silloin ajatus ehkä vielä nauratti, muttei naurata enää, sillä tämän Sibyllan tuorein suunnitelma vie jälleen askeleen lähemmäs tuollaista tulevaisuutta. Nyt nimittäin postikustaat aikovat ruveta päätoimisesti istuskelemaan toimistoissaan ja aukomaan siellä ihmisille tulevat kirjeet ja sen sellaiset. Avattujen kirjeiden sisältö skannataan tietokoneella ja lähetetään sähköpostilla vastaanottajalle. Kukaan ei varmaan kysele sen perään, miksi kirje ylipäänsä pitää lähettää ensin kuoressa ja sitten vasta sähköllä – miksei sitä lähetetä sähköpostina jo alun perin?

Äkkipäätä tällainen hanke saattaa säpsäyttää kirjesalaisuuteen tottuneita asiakkaita. Kirjeiden availu voi tuntua paluulta puhelimien sentraalisantroyen aikakauteen, jolloin puhelijat tiesivät, että koko ajan myös santra oli langalla. Ei kokeilu ehkä kuitenkaan ole niin kauhea asia kuin kuulostaa – ainakin testipaikaksi valitussa Porvoon Anttilan kylässä kuulemma yli puolet kyläläisistä ja yrittäjistä on ottanut ajatuksen vastaan riemumielin. Sillähän säästetään itellankantajan vaivoja ja polkupyöriä, ja vielä nopeutetaan viestien perillemeno.

Palvelua voitaneen laajentaa ja ruveta lähettämään viestejä myös ääniposteina. Jos postipojat opettelevat hieman lausuntataitoja, he voivat rakkauskirjeen avattuaan tarjota asiakkaalle useitakin palveluvaihtoehtoja. Kakkosluokan äänipostissa rakkauskirje pelkästään lukea jollotetaan ääneen, ilman minkäänlaista tunnelatausta. Sen sijaan ykkösluokan maksulla mukaan saa äänenväristyksiä herkimmissä paikoissa, ja ehkä myös muutaman niiskahduksen. Jos rakkauskirjeen haluaa oikein kirjata, silloin postipoika menee lukemaan sen äänierioön, eikä edes näytä työtovereilleen.

Vielä kannattavampaa sähköitellä on varmaankin pakettien jakelussa, koska paketit ovat usein painavia ja vaativat siis suurempia ponnisteluja kuin kirjeet. Käytännössä homma sujuu varmaan sillä lailla, että kun mummu Suomussalmelta lähettää pääsiäiseksi paketillisen itse tehtyä määmiä sukulaisille, paketti avataan lähimmässä itellassa, virkailija syö määmit suihin ja lähettää vastaanottajalle sähköpostin, jossa kehuu, että kylläpä oli mummu hyvät hutut keittänyt – kannattaa laittaa kiitoskirje, vai laitetaanko suoraan täältä. Tai saattaa postimies tietysti moitiskellakin lähetyksen laatua, jos vaikka tuokkonen oli päässyt matkan varrella homehtumaan tai kuivettumaan. Silloin ei vastaanottajaa edes harmita, vaikkei päässyt itse maistamaan.

